

Konvergence děkujeme svým partnerům:

11. 11. 2014

Kostel sv. Vavřince, 19.30h

MOUNTAINS-SILENCE-FRAGILE

ONDŘEJ ŠTOCHL (*1975)

Tři echa před úplňkem

TOMÁŠ PÁLKA (*1978)

Simple Silence

MICHAELA PLACHKÁ (*1981)

Kupka: Katedrála
Hory, louky, krávy

TOMÁŠ PÁLKA

Silent Light

ONDŘEJ ŠTOCHL

Notturmo fragile

Účinkují:

Ansámbl Konvergence

Ondřej Štochl – umělecký vedoucí, viola, **Irena Štochlová** – housle, **Jiří Mráz** – klarinet, **Jan Tuláček** – kytara, **Eva Hutýrová** – klavír

MICHAELA PLACHKÁ

Hory, louky, krávy

Skladba je prvním dílkem poté, co jsme se s rodinou přestěhovali na alpský venkov. Obklopena nádherou, která má tisíce podob a nezadržitelně se mi vpíjí do podvědomí třistašedesát pět dní v roce, se dostávám na úplně jinou myšlenkovou vlnu. Venkov je tak prostý, a zároveň tak intenzivní. Podružné věci, myšlenky a emoce mizí. Vynořují se netušené obzory, možnosti a výzvy. Myslím, že v této skladbě se odráží něco z tohoto nového životního pocitu.

Kupka: Katedrála

V letech 1912 - 1913 vytvořil František Kupka cyklus Katedrála. Jeden z obrazů se nyní nachází i v galerii Kampa. Je to obraz, který obsahuje křehké vnitřní světlo a decentní barevnost. Podobný pocit jsem chtěla vnést do skladby pro sólový klavír. Kupka za svého pobytu ve Francii studoval vitráže, hru světla a barev v chrámech a jejich esenci umně dokázal přenést do svých obrazů. Můj cíl nebyl využít možností klavíru směrem k pianistické akrobacii, ale pohrát si s jemnými barvami zatlumených strun, přistupovat ke klavíru jako k prostředníku jemného dotyku. Skladba je věnována Tomáši Pálkovi.

TOMÁŠ PÁLKA

Skladby **Simple Silence (2011)** a **Silent Light (2012)** patří do řady "tichých" kompozic psaných v letech 2004 - 2013 (Silence d'Éternité, Silence d'un Coeur, Simple Silence, Résurrection d'un Silence...) Toto bezmála desetileté období se uzavírá. Dnešní koncert je tedy rovněž jakousi symbolickou tečkou.

V roce 2014 vznikla pouze jedna skladba (Stínování). Skladba měla premiéru na festivalu Pražské jaro letos v květnu a do jisté míry naznačila další vývoj. Avšak jen v hrubém obrysu. Kromě této skladby jsem si naordinoval tvůrčí pauzu, díky které se mi pozvolna vyjasňuje, kam a jak bych se měl (mohl, chtěl) ubírat dál...

S mnohem větší důsledností si v posledních letech uvědomuji spojitost mezi tím, co člověk dělá a jak jedná a mezi důsledky, které se pak v nejrozličnějších souvislostech objevují. Někdy jsou to až neuvěřitelné

koincidence. Je to současně oblast, která mě zajímá z hlediska různých filozofických vhlédů nebo i z hlediska čistě spontánních dedukcí založených například na tom, že si mnohem přesněji všímám toho, co a jak se děje v mém bezprostředním okolí. Tento myšlenkový svět a přístup se bude zrcadlit v nové řadě chystaných skladeb.

ONDŘEJ ŠTOCHL

Tři echa před úplňkem

Tato skladba vznikla v létě 2012 jako protipól starší skladby "Okamžik předtím", která byla inspirována očekáváním východu slunce na Milešovce. Zde se jedná o inspiraci opačnou - slábnutí světla zapadajícího slunce, které postupně nahradí svit měsíce v úplňku. Je v tom pro mne důležitá symbolika. V onom intimním, tichém světle měsíce jako by více vyniklo jen to opravdu podstatné z už prožitého. Měsíční světlo, chladný odraz živoucího slunečního žáru, symbolizuje chladný a zároveň velmi intenzivní pohled na smysl něčeho, co se stalo, už dostatečně vychladlý od prudkých až zbrklých emocí.

Notturmo fragile (2012)

prostorová kompozice pro housle, violu, kytaru a klavír

Skladba Notturmo fragile vznikla během léta 2012. Svým názvem i hudbou samotnou je jemná a křehká jako vlasečnice, bez nichž by ty důležité, pevné body v našich životech jen těžko mohly být živé. Časem by z nich zbyly jen neživé a nás samé zatěžující objekty, kdybychom na ně nepohlíželi jako na vzácné a křehké hodnoty. Kdybychom si neuměli vážit toho, že nám svou křehkost vůbec ukazují...

Své Notturmo fragile věnuji člověku nejbližšímu, mé milé ženě Irence jako poděkování i uznání za to, že je i po patnácti letech života se mnou pořád tak jemná, vlídná a křehká. Že se přede mnou své křehkosti nebojí. Protože díky tomu může být i tím nejpevnějším a nejdůležitějším bodem v mém životě, naplno životným a krásným človíčkem, kterého mám to štěstí mít při sobě."